

De inzendingen voor de Willem Wilminkprijs 2019 waren zeer divers. We beoordeelden liedjes die voor uiteenlopende doelen geschreven zijn, en voor een erg divers publiek: Van theaterlied tot televisielied, van popsong tot aria, van peuterlied tot lied voor jonge pubers. Allerlei onderwerpen passeerden de revue, waaruit maar blijkt dat Wilmink gelijk had: Over alles is een kinderlied te maken.

Bij het beoordelen van de inzendingen stond voor ons de individuele kwaliteit van de liedjes voorop. Een lied kan in de voorstelling waarvoor het geschreven is een hoogtepunt van grootse proporties zijn maar buiten de context van het verhaal en de setting niet meer dan een niemendalletje. Een Wilminkprijs- waardig lied moet volgens ons, kortom, op zichzelf kunnen staan.

Waar hebben wij verder op gelet?

Natuurlijk heeft de jury gelet op de beheersing van de instrumenten die een tekstschrijver tot zijn beschikking heeft, zoals rijm, metrum, beeldend taalgebruik en dat soort zaken. Niet elke inzending was een toonbeeld van vakmanschap: clichématige metaforen, ontsporende metrum, en dwangrijmen -dus dat een bepaald woord er staat alleen omdat het moet rijmen- vlogen ons regelmatig om te oren. We zouden daarom behalve een prijs voor het beste lied het liefst ook een soort anti-prijs in het leven roepen, in de vorm van lichte lijfstraffen voor het gebruik van bijvoorbeeld de combinatie lief-hartendief, hart- smart en vertrouwen -op je bouwen. Gepaste sancties lijken ons een schop tegen de schenen, zonder eten naar bed of een kwartiertje blootsvoets en geblinddoekt door een kamer met legoblokjes lopen.

Eén van de doorslaggevende argumenten van de jury was: Klinkt er maakplezier van schrijver, componist en uitvoerende door in het lied?

Is het lied méér dan een keurig uitgevoerd idee, méér dan een route van begin naar eind, maar gebeurt er onderweg ook iets spannends, sprankelt het lied? Een lied kan feilloos rijmen en voorzien zijn van originele, lekkere muziek, maar dat maakt het gek genoeg nog geen goed lied. Een goed lied heeft nét dat beetje ongrijpbare extra waardoor het de luisteraar ráákt.

En tot slot hebben wij de muziek ook mee laten wegen in onze beoordeling. Goede muziek ondersteunt een tekst en kan deze in het allerbeste geval meer zeggingskracht geven.

Als er één ding duidelijk bleek uit de inzendingen was het wel dat het schrijven van een goed kinderlied een vak apart is. Een vak dat sommigen misschien best onderschatten. De grens tussen een kinderlied en een kinderachtig lied is een schemerige die helaas maar al te vaak wordt overschreden naar de verkeerde kant. Willem Wilmink wist als geen ander aan de goede kant van de grens te blijven, je hoeft er zijn verzameld werk maar op na te slaan om dat te kunnen beamen.

Gelukkig viel er al struinend door de inzendingen ook dit jaar weer veel moois, prikkelends, leerzaams, troostends en geestigs te ontdekken.

De jury is dan ook blij en trots dat wij U vier genomineerden kunnen presenteren die eer doen aan het predikaat van kinderliedjesmaker en aan de titel 'genomineerde voor de Willem Wilminkprijs 2019'.

De genomineerden:

De Egel.

In De Egel wordt het verhaal verteld van een kleine egel met grootse

dromen. Wanneer je de eerste strofen van dit lied hebt gehoord wil je weten hoe het verder gaat.

Met originele, beeldende zinnen als 'ik zou zo graag mijn stekels uitslaan' is dit lied een kleine ode aan vriendschap en verbeelding.

Kijk eens wat ik kan.

Schijnbaar eenvoudige vaardigheden worden met veel bombarie en trots wereldkundig gemaakt. In dit circus krijgt u geen leeuwentemmers te zien, maar Gijs die al kan schrijven en Sarissa die net heeft geleerd haar veters te strikken. Het idee voor het lied is origineel en met veel vakmanschap uitgewerkt: de tekst loopt, rijmt en verrast, en de muziek ondersteunt het vrolijke circusspektakel van spectaculaire kinderkunsten.

Watermoleculen.

Uit de tekst spreekt een enorm vakmanschap. Er is beperkte ruimte, waarin veel informatie wordt overgebracht in korte zinnen. In dit huzarenstukje dicteert de inhoud vorm: in de muziek is hoorbaar hoe de watermoleculen zich gedragen. Tekst, muziek en uitvoering vormen een welhaast volmaakt geheel.

Ik heb zelf iemand gepest

De psychologie van pesten wordt in dit lied fijntjes ontrafeld. Het lied toont de vertwijfeling van een zoals je het zou kunnen noemen, per ongelukke pester. Dit lied zal voor het ene kind herkenbaar zijn, voor het andere gaat er wellicht een troostende gedachte vanuit. De tekst wordt ondersteund door een niks aan de hand-gitaartje, waardoor dit zware thema, op z'n Wilminks, toch licht, behapbaar en genuanceerd blijft.